

for de høiere og for de lavere Samfundsklasser i den Henseende, at de ved Paatagelse af frivillig Skat og Selvanmeldelse skulde erhverve sig deres politiske Valgret, nærer jeg stor Tvivl om, at den Del af det kjøbenhavnske Samfund, som nu har Overvægten, fremdeles vilde beholde den. Paa Landet er det nu Tilfældet, at Alle efter den kommunale Lovgivning maa være med til at betale Skat og derigennem ogsaa erhverve deres Valgret. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har Ret i, at man kan støtte sig til det gode gamle danske Rancellis Skrivelse i Retning af at fritage visse Samfundsklasser fra kommunal Betsatning. Om det er Tilfældet nogetsteds, som det er blevet mig sagt, at man bærer sig saaledes ad, skal jeg lade staa hen, men det er efter min Mening utvivlsomt ikke i Overensstemmelse med Loven; thi Kommunalloven af 1867 siger udtrykkelig, at Enhver, der har Ophold i Kommunen, skal lignedes i Skat og gøre ingen Undtagelse deraf. Jeg tvivler ikke paa, at Vigningskommissionerne i Sognekommunerne have Ret til at gjøre Undtagelser overfor enkelte Personer; men jeg betvivler i høi Grad, at de have nogenjomhelst Adkomst til at undtage hele Samfundslag fra Betsatning. Jeg har en Del Erfaring, da jeg i en lang Narrække har deltaget i Bestyrelsen af en Sognekommune. Vi have i vort Sogn dels af saadanne Barmhjertighedsgrunde, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, og dels — jeg negter det ikke — af Nødhedsgrunde villet stryge hele Thyndeklassen og ikke bestaae den. Men man fik Paalæg fra Amtet om, at det var ulovligt, at det maatte man ikke gjøre, og vi bleve derfor nødt til at optage den igjen, idet jeg erkjendte, at Loven ikke hjemlede den almindelige principielle Fritagelse. Den Medfølelse, man i den Henseende har for Thyndeklassen, trænger jo til at ses lidt nøiere efter. Man siger, at det er rimeligt at paalægge Thyndet nogen Formueskat, idet man nemlig siger, at der kan være Thynde, der har en Formue i Løssøre, som er mere end 1,000 Kr. værd. Ja, det er tænkligt, men jeg tror, at Exempler derpaa vilde være meget paufselige at finde. (Rimestad: Det har jeg ikke talt om.) Det er ikke det ærede Medlem, der har sagt det; men jeg tror, at det var det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Jagerslev). Jeg tror, at det vilde være saa at sige umuligt at finde Exempler derpaa, og jeg er overbevist om, at samtlige Vigningskommissioner her i Landet vilde være enige om som en selvfølge at gaa ud fra den Forudsætning, at Thynders

Formue overhovedet falder bort efter Lovforslagets § 13, at de altsaa ikke ere i Besiddelse af Løssøre til en Værdi af 1,000 Kr. Den Skat, der vil komme til at hvile paa dem efter Indtægt, er jo heller ikke saa forfærdelig. Jeg anslaaer et Thyndes Ophold med Løn — thi baade Ophold og Løn maa jo tages med i Betragtning — til en Værdi af 300 Kr. (Vritz: Det er for Lidt), ja maaste noget mere, maaste 350 Kr. Deraf skal der svares Skat af $\frac{1}{5}$. Vil man altsaa tage $\frac{1}{5}$ af disse 300 eller 350 Kr., bliver det 60 Kr. eller noget mere, men ialtfald vil der blive at betale Skat af 50 Kr., saaledes som Lovforslaget bestemmer, saa at Skatten i Reglen vil blive 1 à 2 Kr., og det er netop den Skat, som efter min Erfaring nu som oftest anvendes overfor Thyndet, idetmindste var Skatten hos os i Reglen 1 Krone, og jeg tror, det er forholdsvist almindeligt. Der kan opstilles det Spørgsmaal: Hvorfor skal da dette Forhold være anderledes ordnet i Kjøbenhavn end i det øvrige Land. Dertil svarer saa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds og det med fuld Vægt dette, at i Kjøbenhavn møde vi ulige større praktiske Vanskeligheder end andetsteds. Jeg erkjender dette, og jeg erkjender det i den Grad, at jeg kunde have Øyst til ogsaa at antyde i denne Henseende et af disse, som jeg ikke haaber kompromitterende, Kompromisforslag, som skulde gaa ud paa at ramme det, man fra begge Sider ønsker. De Herrer fra Kjøbenhavns 1ste Valgkreds og 4de Valgkreds og Andre have nemlig gjort sig til Tolk for Omsorgen for disse Samfundsklassers økonomiske Vel. Man har fra vor Side jærlig fremhævet dette, at man ønskede at gjøre Noget for deres sociale, kommunale og politiske Myndighed, deres Selvfølelse. Kunde der nu ikke tænkes et Forslag, som ramte begge disse Ting, saaledes at man f. Ex., hvad Kommunalstatterne angik, overlod Kommunalbestyrelsen at fritage indenfor en vis Grændse for Skat, men saa rigtignok ogsaa svøiede til, at en saadan Fritagelse for Skat ikke skulde medføre Tab af kommunal Valgret. Dersom man kom ind paa en saadan Tanke, vilde — det vilde de Herrer se — altsaa den økonomiske Omsorg for vedkomende Skatteyndere være fuldt opnaaet, og vi vilde fra vor Side ogsaa opnaa det, som jo nærmest maa anses for at være tilfugtet af os. Jeg henstiller dette, men gjør udtrykkelig opmærksom paa, at en Ordning af dette Punkt jo maa finde Sted, fordi det er utvivlsomt, at man ikke her gaar ind paa at overføre Principet fra Kjøbenhavn paa Landet og Kjøbstæderne, dette Princip at fritage et helt Lag af Samfundet og dermed